

Академические страсти/ Akadémiai szenvedélyek
(1970-74)

De most elképzelek egy fehér elefántot - áll
képzeletem benső terében és nézegetem -
mekkora? Most az asztalra vetítem: mint
porcelán szobrocská figyel; most ablakon át
a hegyre vetítem: a világot beborítja.
Állandó mérete nincs - nála se kisebb, se
nagyobb nincs

Weöres Sándor¹

Но вот я белого слона себе представлю
- поставлю посреди воображенья,
И буду наблюдать за ним
- каков он?

Вот со стола он смотрит на меня
фарфоровой фигуркой,
а вот я выпущу его на гору сквозь окно
он свет весь заслонит.

И нет размера у него
- не меньше нет, не больше его нет
Weöres Sándor

¹ Weöres Sándor: Nagyság

ВАРИАЦИИ НА ТЕМУ «НИ ГУ-ГУ» /
VARIÁCIÓK AZ "EGY KUKKOT SE" TÉMÁRA

1.

Молчания перевернуть
Перевернуть и вытрясти на грудь
И будет сыпаться весь млечный путь
Свинец и олово и ртуть

Megfordítani a hallgatást
Megfordítani és kirázni a mellemre
És hullani fog az egész tejút,
Ólom, ón és higany

2.

Перевернуть наши молчанья
Перевернуть и вытрясти
к ногам
Посыпятся туманы и сиянья
Из созданного где-то мирозданья
Распоронного пополам

Megfordítani a hallgatásainkat
Megfordítani és kirázni
lábainkhoz
Ködök és ragyogások hullanak
A valahol megteremtett,
Kettéhasított világmindenségéből

3.

Из наших опрокинутых молчаний
Посыпались бы звезды и пространства
Но этого господь не знал заранее
Он одинокий был у нас
и слишком ранний

Felborított hallgatásainkból
Csillagok és terek hullának,
De ezt az Úr nem tudta előre,
Magányos volt ő
És túl korai

4.

Перевернуть и вытрясти молчанья
Наши молчания перевернуть
И вытрясти

«Катитесь!

В добрый путь»

Но не покатаются ни бездны, ни сиянья:
Умялись

Плотно слиплись

Не спихнуть

Не выскрести спрессованных признаний
Не выцарапать сжавшуюся ртуть

Megfordítani és kirázni a hallgatást
Hallgatásainkat megfordítani
És kirázni

«Guruljatok!

Jó utat»

De nem gurulnak sem a feneketlen mélységek, sem a ragyogások:
Összegyűrődtek

Szorosan összetapadtak

Nem lehet őket lerázni

Nem lehet kikaparni az összepréselt beismeréseket
Nem lehet kikaristolni az összenyomott higanyt

5.

Молчок

Hallgatás

ЭПИТАФИИ/ SÍRFELIRATOK

1.

«Ах, что за жизнь была у нас на этом свете!
Но свет оставил нас.

Кому он, свет в ответе?»

«Ah, milyen életünk volt ezen a földön!
De a fény elhagyott minket.

Kinek felel a fény?»

2.

«Мои попытки и мои паденья
Спаси в оцепенении ночей
Я встану на голову

встану на поленья

Чтобы добыть тебе живой ручей»

«Próbálkozásaimat és zuhanásaimat
Mentsd meg az éjszakák zsibbadtságában
Fejre állok

Letérdepelek,

Hogy találjak neked egy élő patakot»

3.

«Когда нам так хотелось жить,
И ощущалось всё живое,
Всё то что бьётся и дрожит
Во сне глубоком и в покое,
Что сквозь дыхание звучит,
И движется, и движет даже,
Казалось:

смерть – особый вид

Захоронений заживо»

ПРИСКАЗКИ/ ELŐMESÉK

1.

Большой слизняк

плошмя живет на дереве

И машет крыльями большими про себя:

«В синем небе как просто летать,

Как светла и легка благодать!

Улечу»

Egy nagy meztelen csiga

fára tapadva él

És nagy szárnyaival csapkod magában:

«A kék égben milyen könnyű repülni,

Mennyire fényes és könnyű az isteni kegyelem!

Elrepülök»

2.

Светлоглазая Марта ходила по озеру

Рыбу гладила вдоль чешуи

Но увидела в озере шрам

И пошла по своим волосам

По густым проводам

И ушла

A világos szemű Márta a tavon járt

Simogatta a halakat pikkelyeik mentén

De meglátott egy heget a tóban

És elindult a haján

A sűrű vezetéseken

És elment

3.

Запах пыли и весны
Любимый запах
Запах пыли и весны
Любимый ветер
Огурцы шевелятся в руках
Отраженья на влажных лотках
Оживут

A por és a tavasz illata
Kedves illat
A por és a tavasz illata
Kedves szél
Uborkák mozgolódnak kezemben
Tükröződések a nedves pulton
Életre kelnek

4.

Хорошие вести
Из-под облаков;
К началу путешествия
Будь готов!
«Скорости сушат
И рубежи:
Душам бы в душ
Чтоб не спешить».

Jó hírek
A bárányfelhők alól;
Légy készen
az utazás megkezdéséhez!
«A sebességek
és a határok kiszáritanak:
A lelkeknek zuhany kellene
Hogy ne siessünk».

В какой-то неоткрытый океан
В который всё сливается немое
Из набожно-невывраженных стран
Не жутко стать такой немой волною?
Куда-то вытекают города
По капельке стекают и струятся
И было ли, раз нет уже?

Вода

Поэтому позвольте мне признаться

Elsüllyed torkomban a híd és a zsilip
És eltűnnek a partok névtelenül
Amikor bevallom

megfulladok

És ha nem vallom be

kifolynak a gégek

Valami felfedezetlen óceánba
Amibe minden néma dolog összefolyik
Az istenfélő-kifejezéstelen országokból
Nem szörnyű-e ilyen néma hullámmá válni?
Valahová elfolynak a városok
Cseppenként lefolynak és csordogálnak
És volt-e egyáltalán, ha már nincs többé?

Víz

Ezért engedje meg, hogy vallomást tegyek

3.

Мне было жаль вас отпускать
Но право

Я не помнил заклинаний

Всё начисто забыл

Друзья

Вы знаете тот час

Когда выходит человек

Ещё не узнанный

и слишком ранний

И если бы умел спасать

Он всех бы спас?

Но не забыл я те слова

Которые готовил накануне

Чтоб вас развлечь

и заодно
Повременить
Увы
Мне было жаль вас отпускать
Но заклинанья...
Вру
Нет.
Я вспомнил все
и провонил
Не слышали их вы

Sajnáltam Önt elengedni
De való igaz
Nem emlékeztem a varázslatokra
Mindet teljesen elfelejtettem
Barátaim
Ismeritek azt az órát
Amikor előjön egy ember
Még felismeretlenül
és túl korán
És ha meg tudna menteni
Mindenkit megmentene?
De nem felejtettem el azokat a szavakat
Amiket előző nap készítettem elő
Hogy szórakoztassam Önt
és egyúttal
Húzzam az időt
Sajnos
Sajnáltam Önt elengedni
De a varázslatok...
Hazudok
Nem.
Minden eszembe jutott
és mindet elkiabáltam
Ön nem hallotta őket

4.

«О сумерках»

Вылезают сумерки
Берегись!
Голубые вылазки
Не поддавайся!
Лиловые пролежни
Лезут ввысь
- которые померли
С неба брысь
Которые вылезли
Не поддавайся!
Синеют и сетуют
Не отдавай
Сильнеют и сияются
Не узнавай
Садятся
И ёжится жёлтый трамвай
Синюшные вывески капают в чай
За ними созвездия
Не поддавайся
То синькой рассыпчатой
Не подходи
То скользким сиянием
Позади
Густого бессилия
Бигуди
Мы сами растили их
Не поддавайся

«A szürkületről»

Előbújik a szürkület
Óvakodj!
Világoskék rajtaütések
Ne engedj nekik!
Lila felfekvések
Másznak a magasba
- amelyek elpusztultak
Az égről sicc!
Amelyek előbújtak
Ne engedj nekik!
Kékülnek és panaszkodnak

Ne add nekik oda
Erősödnek és próbálkoznak
Ne ismerd meg őket
Felszállnak
És borzong a sárga villamos
Szederjes cégtáblák csöpögnek a teába
Mögöttük csillagképek
Ne engedj nekik
Hol szétszóródott kékséggel
Ne menj közel
Hol csúszós ragyogással
A sűrű erőtlenség
Mögött
Hajcsavarók
Mi magunk neveltük őket
Ne engedj nekik

Что мокрые и скользкие
Но всё-таки зеленые
(Спасибо и на том)
Какой кусочек лакомый!
Сражалась бы бульдозером
Скользила бы полозьями
Кололась бы стеклом
Любовь моя голодная
За сытую наложницу
За озером забытая
Голодная за всех
Или хотя бы косточку
Или хотя бы кожицу
Но гладь да рябь озёрная
Взамен

да рыбий смех

Любовь моя забытая
Голодная за озером
(Лягушки ей завидуют
Мол цапли не берут)
Когда питалась рыбою
Или гнилым бульдозером
Оставленным поблизости
На совести минут
Всё шло бы так и далее

A tó túlsó partján felejtett
Éhes szerelmem
(Irigylik a békák
Mert nem vadásznak rá a gémek)
Ha hallal táplálkozna
Vagy elrothadt buldózerrel
Amit a közelben sorsára hagytak
A percek lelkiismeretén
Minden úgy menne, ahogy kell
Jóllakna, és abbahagyná
De az étvágy
Ó istenem
Bármit kíván, kivéve azt
Ami van

Elfelejtett szerelmem,

Éhesen a tavon túl
Egy jóllakott ágyasért
A fenékre merülne

A békákkal
Amik brekegnek
nedvesek és csúszósak
De azért zöldek
(Köszönet legalább ezért)
Micsoda ízes falat!
Buldozerrel harcolna
Szántalpakon csúszna
Üveggel szúrná meg magát
Éhes szerelmem
Egy jóllakott ágyasért
A tavon túl, elfeledve
Éhesen mindenki helyett
Legalább egy csontocskát
Vagy egy kis bőrt
De csak a tó simasága és remegése
Helyette
meg a halak nevetése
Elfelejtett szerelmem
Éhesen a tavon túl
(Irigylik a békák
Mert nem vadásznak rá a gémek)
Amikor hallal táplálkozott
És elrothadt buldozerrel
Amit a közelben sorsára hagytak
A percek lelkiismeretén
Minden így menne tovább

О СНАХ/ AZ ÁLMOKRÓL

1.

- Как спалось сегодня Вам?

Что сегодня Вам приснилось?

- Дан приказ был:

«Лезть ползком!»

Чтобы после

«Со всей силы!»

Но ползок пылесос проглотил

И завыл от ползучей болезни:

«Кто подавится болью своей,

Тот скончается,

Плакать полезней

- Как спалось сегодня Вам?

Что сегодня Вам приснилось?

- Я пешком шел по войне,

А она по мне чернилами.

Я пошел и на стенку полез,

Но стена через сад убежала:

«В синем небе зелёный порез,

И пурпурные капли металла»

- Как спалось сегодня Вам?

Что сегодня Вам приснилось?

- Я отрезал: «Не отдам»,

И она мне покорилась.

- Да, Высказали,

Так оно и ест,

Мы просыпаемся бесследно.

Какая из бессонниц

снилась Вам?

Как?

Снился сон Вам?

Это очень вредно.

- Hogy aludt ma Ön?

Mit álmódott ma?

- Parancsot adtak

«Kúszni!»

Hogy azután

«Teljes erőből!»

De a kúszást elnyelte egy porszívó

És felbőgött a kúszó betegségtől:

«Aki belefúl szomorúságába,
Az elhalálozik,

Hasznosabb sírni

- Hogy aludt ma Ön?

Mit álmодott ma?

- Gyalog jártam a háborún,

Az pedig rajtam tintával.

Elindultam és másztam egy falra,

De a fal elszaladt a kerten keresztül:

«A kék égben zöld vágás,
És lila fémcseppek»

- Hogy aludt ma Ön?

Mit álmодott ma?

- Közbevágtam: «Nem adom oda»,

És ő behódolt nekem.

- Igen, kimondta,

Való igaz,

Nyomtalanul ébredünk.

Az álmatlanságok közül

melyiket álmодta?

Hogy?

Álmot álmодott?

Az nagyon káros.

2.

Я знал что нет замены сну

Я б не поверил никому

Кто бы сказал

что вы – есть сон

За это в Вас я погружен

За это Вами сплю весь год

Сном непробудным

Только вот

Не с Вами

Но ведь это впрок -

Вдвоем бы я уснуть не мог.

Tudtam, hogy az álmot nem lehet pótolni

Senkinek se hittem volna

Ha azt mondta volna,

ő – a megnőtt óra
Hogy zölddé váljanak a szemek
Vessző neked abból az erdőből
Ne sajnáld
ne őrizd

Törd meg
Friss nedvekkel töltsd meg szemed
Hogy zöldebbek legyenek a füveknél
Sósabbak a zöld tengereknél
Aztán kék éjjel nézd meg
A szemek
hajnalig kiszívják a kékséget

O СОЗНАНИИ/ A TUDATRÓL

1.

Как спать легко!
Ведь я проснулся
И только думаю, что сплю

Milyen könnyű aludni!
Hiszen felébredtem,
És csak úgy gondolom, hogy alszom

2.

В ласках досада одышки
Пухом пером полон рот
В легких изморы излишки
Друзы в пустотах высот

Скользкие луны уклоны
Фазы чужого лица
Либо конец кануна
Либо канун конца

A becézésekben ott a kifulladás keserősége
Pihével és tollal tele a száj
A tüdőkből a kimerülés túlzásai
Kristályházak a magasságok ürében

A sikamlós hold elhajlásai
Egy idegen arc fázisai
Vagy az előzmény vége
Vagy a vég előzménye

О ЛЕТЕ/ A NYÁRRÓL

1.

Я получил отсрочку
На лето
Замедленная точка
С просветом
Я отдыхаю в Лете
По горло
Струя тысячелетий
Пыль стерла
Вот чистеньким плыву я
По лету
Жуя едва живую
Примету

Haladékot kaptam
A nyárra
Lassított pont
Hézaggal
Pihenek a Nyárban
Nyakamig ér
Az évezredek sugara
Letörölte a port
Így tisztán úszok én
A nyáron
Rágva az alig élő
Jelet

2.

Летняя песенка/ Nyári dalocska

А как зелёный лес –
Так это наши леса
А что поляны есть –
Так ведь родная полоса
А что подружек нет
Так и тебя ведь здесь нет
А есть знакомый лес
Зеленый двадцать лет

А если зелень у глаз –
Так это ж тоже у нас
А что над лесом небеса
Так ведь родная полоса

És hogy zöld az erdő –
Hisz ezek a mi erdeink
És hogy vannak tisztások –
Hisz otthon vagyunk itt
És hogy nincsenek barátnök
Hisz te sem vagy itt
De itt az ismerős erdő
Zöld húsz éve
És ha zöld a szemek környéke –
Hisz ez is nálunk van
És hogy az erdő felett ott az ég
Hisz otthon vagyunk itt

3.

Весна всегда была голодной
Опустошенной стороной
Непоправимой преисподней
В ней намечался летний зной

Не летом – сборы переезда
Под поезд брякались пути
И тонкой пленочною бездна
Затягивалась
Кыш, кути!
Разгорячённые светила
Дробились уймой мелких призм
Да
 лето как-то проходило
И укреплялся организм

A nyarak mind egyformák
- Elherdálódnak
és elmúlnak
Tudjátok
nincsenek szigorú intézkedések
Hogy visszavezessük őket a meleghez
és félig kiivott teához
Nem ismerik fel a kezdeteket
És úgymond
Nem tudnak nem emlékeznek
csak elherdálódnak
A nyár ajándékozik és ajándékozik
mindent az asztalra tesz
Ne nyisd hát ki
felesleges szád
És elherdálódva a poros fröcskölésben
Közönségesen érnek véget
Semmi szikrát és permetet
Nem hagynak
csak repedéseket a falakban
Ezért ne igyál és ne egyél
És ne mondd nekik, hogy «Köszönöm»
- A nyarakban természetesen van
egy tág rés
És szükségszerűen kifolynak

1.

Графичнее не может быть
А графика скупа и неизвестна
Здесь надо бдительней ступать
Пирожным с кремом подкупать
Приворожить по модам местным
Я не свояк

я не знаком

Она не зазывает в дом
Вокруг да около шныряю
и обратно

До мая выгоню цвета
А летом графика пуста
Обёрнута в обрядную опрятность

Причуды новые зубря
Я прорастаю про себя
Выращиваю личную графичность
А с рук стекает краска вновь
Краплек и кармин красят кровь
Для графиков наверно не прилично

Ennél grafikusabb nem is lehetne
De a grafika szűkmarkú és ismeretlen
Itt óvatosan kell lépni
Krémess süteménnyel megvesztegetni
A helyi divat szerint elbűvölni
Nem vagyok idevalósi
nem vagyok ismerős
Nem hív be a házba
A környéken járkálok

és vissza

Májusig elűzöm a színeket
Nyáron meg a grafika üres
Szeretném tisztaságba öltözve

Az új bogarasságokat magolva
Magamban kicsírázok
Személyes grafikusságomat növesztem
És festék folyik újra a kezemről
Krapplakk és kármin színezik a vérem
Grafikusok számára alighanem illetlenség

2.

Сколько кручёных лишних линий!
(Они же самые красивые)
На поездах безвредно-синих
Они свистят
В них ветер стынет
Неизлечимые
Закручены
В следы воронок и в излучины
Воронок нет
Излучин нет
Придумал их слепой сосед
Но я их вижу
Я-то зрячий
Смотрю в излучины
И трачусь
На нежно-жёлтеньких трамваях
И на малиновых троллейбусах
Они сцепляются в дугу
Они скрежещут на торгу
Они кружатся разрастаясь
В них дни и ночи коротаю
Извилин нет
Сцеплений нет
Сфотографировали след
Но я не вижу
Я как зрячий
Смотрю
и весь на зренье трачусь
И на зелёных электричках
В их мимо-освещенных окнах
Жгуты изгибов
И на личике
Соседки закрутились локоны
В закутках мягких завитков
Опочивальня и альков
Изгибов нет
Закутков нет
Не погибает предмет
Но я не вижу
Я в них трачусь
Они высасывают зрячесть

Mennyi göcsörtös felesleges vonal!
(Ezek a legszebbek)
Az ártalmatlanul kék vonatokon
Sípolnak
Meghül bennük a szél
Gyógyíthatatlanok
Megcsavarodva
Az örvények és kanyarok nyomában
Nincsenek örvények
Nincsenek kanyarok
A vak szomszéd találta ki őket
De én látom őket
Hisz én látó vagyok
Nézem a kanyarokat
És vesztegetem magamat
A gyengéd-sárga villamosokon
És a málnaszínű trolibuszokon
Ívet alkotva összekapaszkodnak
Csikorognak a piacon
Növekedve körbejárnak
Bennük töltöm a napokat és éjeket
Nincsenek kanyarok
Nincsenek összeadások
Lefényképezték a nyomot
De én nem látom
Én mint látó,
Nézek
 és elveszek a látásban
És a zöld szerelvények
Elsuhanó-megvilágított ablakaiban
A görbületek gúzsai
És a szomszéd nő arcán
Göndörödnek a fűtők
A lány hullámok zugaiban
Hálószoba és alkóv
Görbületek nincsenek
Zugok nincsenek
Nem görbül a tárgy
De én nem látom
Elvesztem magam bennük
Kiszívják a látóságot

И выветрится вдруг
Черкнув по меди и по цинку
И кудри легкие рассеются вокруг
«Вполне ампи́рная картинка!»
И снова графика
и лёгкие в парах
Кислот бензина лака спирта
И снова пузырьки

És újra göndör fürtök
könnyű fürtök a
Savak
benzin
lakk
szesz

páraiban
És újra grafika
Kalligrafikus idő
És a meg nem kezdett flört buborékai
Még továbbra is cikáznak
És különböznek más foltoktól
Mintájuk van

De otthonosságuk
Eszkizekre pazaroltam el
Az oroszlánszerű puha fürtök

A
savak benzin lakk szesz
páraiban
És a grafika
kéreg rajta
A kalligrafikus flörté
És a profil könnyedsége
- Más tűknél hegyesebb

A cinken
a csillogó rézen
A szétszóródott fürtök árnyékában
Sétál a könnyelmű lady
A szelek fodraiban
A szelek ráncsaiban
Fityegő, lánc és ingmell
Halk és óvatos vagyok
Hiszen
A szokásaiban túl tapasztalatlan vagyok

Tartós savban maratva
Vagy áttetsző lakk alatt elrejtve
E vonalak makacsul

– nem azok

Még nem váltak zodiákussá
Még nem jelek számodra
Nem ösvények hosszú sétákhoz
Irtások nélkül áttörve, kifulladásig
Elegáns hálószoza után vágyódnak

A profil pedig hirtelen felcsillan

És hirtelen elpárolog

Vonalat húzva a cinken és a rézen
És a könnyű fűrtök körben szétterülnek
«Teljesen empire ez a kép!»
És újra grafika

és a tüdő

A savak, benzin, lakk, szesz
gőzeiben
És újra buborékok

3.

Не то!

Скорей скажи другое
И с берега перебежим на берег
Невидимый построен мост перед тобой
И позади тебя неслышимый

Такой

Каким его сумеешь ты назвать
У слова не установились ещё формы
Необусловленные новые слова
Потребностям вчерашним не покорны
Мосты круглятся в острова

Nem így van!

Hamar mondj valami mást
És fussunk át egyik partról a másikra
Láthatatlan híd épült előtted
És mögötted hallhatatlan

Olyan

Amilyennek el tudod nevezni
A szó formái még nem állapodtak meg
Nem megalapozott új szavak
Nem hajlanak meg a tegnapi igények előtt
A hidak szigetekké kerekednek

4.

Право, достаточно

бронтозавров

С длинными – предлинными

хвостами и шеями

Они бесспорно милы.

Но поверьте,

Не умеют говорить по-человечески

Valóban, elég

brontosaurusz van

Hosszú-hosszú

farokkal és nyakkal

Kétségtelenül aranyosak.

De higgyétek el,

Nem tudnak emberi nyelven beszélni

5.

Яичная песенка/ Tojás dalocska

Целый месяц шлифовал оглядкой
Целый месяц полировал носатое
Оттого оно такое гладкое
Оттого такое вот покатое

Года два покручивал поглаживал
На ладонь с ладони перекатывал
Оттого законченное заживо
В скорлупе так наглухо запрятано

За глаза храню и совершенствую
Образец овальности исконности
Оттого такое равноденствие
Оттого наклоннее наклонности

Egy egész hónapig csiszoltam a tekintetemmel
Egy egész hónapig políroztam a hosszúorrút
Ettől olyan sima
Ettől olyan gömbölyű

Két évig forgattam, simogattam
Tenyeremből tenyerembe görgettem
Ettől befejezett és élő
Héjában hermetikusan elrejtve

Szemem fényeként őrzöm és tökéletesítem
Az oválisság és ősfurma mintapéldányát
Ettől ez a napéjegyenlőség
Ettől hajlottabbak a hajlamok

2.

А святые на рассвете
Все свернулись в той кассете
На который Божу Правый
Написал «Не для забавы!»
А вчера они галдели
И гадали на панели
Потому для них сегодня
Наступает День Господний
Тише вод и ниже травки
Тоньше спрятанной булавки
Спят калачиком как булки
Ни прогулов ни прогулки
Как баранки

Пост великий

«И дотронуться не смей!»

A szentek hajnalban
Mind összetekeredtek azon a kazettán
Amire az Igazságos Isten
Ráírta «Nem játék!»
Tegnap pedig gajdoltak
És jósoltak az utcán
Ezért számukra ma
Az Úr napja jön
Halkabban a vizeknél és mélyebben a füveknél
Vékonyabban az elrejtett tűnél
Összetekeredve alszanak, mint a péksütemények
Se lógás, se séta
Mint a perecek

Nagyböjt van

«Ne merj hozzájuk érni!»

3.

Мне с вами делать было нечего
Поэтому я вас очеловечивал
Но святости нетленны атрибуты
Вы возносились на крылах надутых

Nem volt mit tennem veletek
Ezért emberivé tettelek titeket
De a szentség jellemzői nem mulandóak
Felfújt szárnyakon emelkedtetek a magasba

4.

Открой свой первозданный рот
Да огласится глотка
Безгранно
Нет
Наоборот
Очерченно и чётко
Пусть оглаголится гортань
И высловит немое
Несносное.
«В такую рань?
Оставь меня в покое!»

Nyisd ki istenadta szádat
Hogy hangosan szóljon torkod
Határtalanul
Nem
Fordítva
Körülírva és pontosan
Hadd szóljon a garat
És kimondja a néma,
Elviselhetetlent.
«Ilyen korán?
Hagyj békén!»

5.

«Песня без слов»

«Dal szavak nélkül»

ПРОМЕЖУТКИ/ INTERVALLUMOK

1.

От соблазна
До соблазна
Много расстояний праздных
Промедлений прочен срок
И коротким сном навязанный
Покоряется курок

Но в соблазны
Мы согласны
Завернуть пути пристрастные
Полосатых тьма путей
Шпал устойчивых и властных
Губ любимых тяжелей

В них в соблазнах
Только гласные
Голым голосом обласканные
Те что по сырым лесам
Катятся
И не опасны
Сами рвёмся пополам

Kísértéstől
Kísértésig
Sok haszontalan távolság van
A várakozás sokáig tart
És a rövid álomban megjelent
Ravasz engedelmeskedik

De a kísértésekbe
Hajlandók vagyunk
Elfogult utakat is beburkolni
A csíkos vasútvonalak és
Időtálló, parancsoló talpfák sokasága
A szeretett ajkaknál is nehezebb

A kísértésekben
Csak magánhangzók vannak
Meztelen hanggal becézettek
Azok, amelyek nedves erdőkben
Gurulnak
És nem veszélyesek
Magunktól szakadunk félbe

2.

А кто чем спозаранку занят?
Конечно же стечением
Стечением прозрений
В одну глазную ранку
Ну скажем в две

В гортани
Выращиваем рвения
И второпях глотаем наизнанку
А кто-то впустит свет
И одеяло стянет

És ki mivel foglalkozik hajnal óta?
Természetesen az összefolyásokkal
A megvilágosodások összefolyásaival
Egyetlen szemrésbe
Vagy mondjuk kettőbe

A torokban
Vágyódásokat nevelünk
És sietve lenyeljük kifordítva
Valaki meg beengedi a fényt
És lehúzza a takarót

3.

Суть на сутки расслоилась
Распласталась в немоте
С одной стороны – перила
С другой стороны – не те
Лестницы двери портреты
Разинули рты
Неизвестность раздета
До «я» и «ты»

A lényeg szétvált napokra
Szétterült a némaságban
Egyik oldalról – korlátok
Másik oldalról – nem azok
A lépcsők, ajtók, portrék
Tátották el szájukat
Az ismeretlenség levetkőzött
Az «én»-ig és a «te»-ig

4.

Между двумя кострами
Между двумя потухшими
Между двумя планетами
Между двумя полозьями

Это не долг посредника
Это не слог переводчика
Это не центр. Не средний
Заговор. Не перескочишь

Может быть это софистика
Спайки свищи двухсторонние
Речка, никак не обгонишь
Эхо признание стискивает

Két tábortűz között
Két kialudt között
Két bolygó között
Két szántalp között

Ez nem a közvetítő kötelessége
Ez nem a fordító szava
Ez nem a középpont. Nem középső
Összeesküvés. Nem lehet átugrani felette

Lehet, hogy ez szofisztika
Kétoldali sipolyösszenövés
Patak, sehogy se előzheted meg
A visszhang összeszorítja a beismeréseket

Лесные просеки по нашим лицам
Стремятся в сутолке в партер пробиться
Впустите дерево
ему в певички
«Зачем, нарядные, от дома к дому?
Для бурелома вы!
Для бурелома
Колки торчком на вас,
И не знакомы.
Вам кораблями плыть,
Вас – на паромы!»
Квартету нравится нравоученье
В четыре голоса течёт вечерня
Из щелок профиля сквозит сочельник
Играет музыка виолончелью

Csellón játszik a zene
Hol a dobogón
az esti kertben
Hol a fényes kupolában
a frizurák felett
Néha az egész zene
összeáramlik egybe
Áramlat a régmúltból
A kiadott művek gyűjteményein keresztül
A kiválasztott profilon keresztül
Hazául szolgálni
(A haza dicsőséges:
Mindig szépséges,
De erkölcsös
És finnyás)
A kvartettnek tetszik az erkölcsi oktatás
A minden fuldoklóról való
Gondoskodás
«Hadd süllyedjenek el!
– Előbukkannak,
a hullámot nyelve
- A reggeli dűnéken vár Nauszika»
Csellón játszik a zene
Felrebben
Legördül
A hintája
Hol az elválás

hol a rabság
Hol várakozáson felül
egyetlen áramlás
A szőr áramlása
a kifeszített inak mentén
A régi darabokra
Az erdők hirtelen megjelennek
A kottaálványok a fény felé nyújtóznak
a tisztásokra
A hangjegyeken bogyók függnék faltörőkosokként
Engedjétek a fát
Hadd susogjon
Erdei irtások az arcunkon
zűrzavarban igyekeznek a páholyba átverekedni magukat
Engedjétek be a fát
énekesnőnek készül
«Miért öltöztetek ki háztól házig?
Vihartépte erdőben a helyetek!
Vihartépte erdőben a helyetek!
Kulcsok meredeznek rajtatok,
És nem ismerik egymást.
Hajóként kellene úsznotok,
De komp lett belőletek!»
A kvartettnek tetszik az erkölcsi oktatás
Négy szólamban folyik a vecsernye
A profil réseiből áramlik az ünnepi est
Csellón játszik a zene

2.

Ох
эти струнные инструменты
Могут расстроиться
Из-под брезента
Тянутся к вечеру
Строятся струны
Только тугие
В руках только юные
Провод от пальцев врезается в гриф
Из-под колков
змейки калифов
В струнку!
Под белой плёткой смычковой

Струны в галоп
В ложи готовы
Кинуться
В купол
в зал
на галёрку
Снег новый выпал
(утром уборка)
Снег или известь
Толчёное золото
Может быть вымести?
Люстры расколоты
Битые стёкла
льются нечаянно
Шлейфы подмокли
- Не замечают
Ночью же снова свистят под брезентом
Странно-смычковые инструменты

Ó
ezek a húros hangszerek
Elhangolódhatnak
A ponyva alól
Az esthez vonzódnak
Hangolódnak a húrok
Csak feszesek
A kezekben csak fiatalok
A húr az ujjak alatt a fogólapba vájódik
A kulcsok alól
a kalifák kígyócskái
A húrokon!
A vonó fehér korbácsa alatt
Vágtáznak a húrok
Készen állnak a páholyokba
Vetni magukat
A kupolába
a terembe
a karzatra
Új hó esett
(reggel eltakarítják)
Hó vagy mész
Tört arany
Talán kisöpörjük?

A csillárok széttörtek
Üvegcserepek
ömlenek véletlenszerűen
Az uszályok átnedvedtek
- Nem veszik észre
Éjjel pedig újra füttyülnek a ponyva alatt
A furcsán-vonós hangszerek

3.

Наденьте Ваш профиль
Вы в нём хороши
Застыв на поклон
в предконцертной глуши
Волнуетесь?
Пальцы схватились за гриф
Еще бесполезно
до первых движений
Но первые струны
обещанный срыв
Ждут
Разве можно быть незавершенней?

Наденьте Ваш профиль
Вам очень идет
На сцене
за люстрами
К виолончели
Прижавшись щекой
Был и выход и вход
Вам поздно пугаться
Вы - часть параллели
Ни шагу назад
Перед публикой в фас
Вы - только на публику
Сдайтесь!
На час
Не будет прикрытия
Зримая вдруг
Последняя нить Вы
- Рождается звук

Вы здесь?
Вам не страшно?
Один на один
С натравленным залом
Всевидящим
 Ждущим
Глазами в паркет
Не касаясь причин
Держась за громоздкую
Рыжую сущность

Наденьте Ваш профиль
В овациях глаз
На сцене
 Вы музыка
Сцена – для нас

Öltse fel az Ön profilját
Olyan jóképű vele
Megdermedve meghajlás közben
 a koncert előtti csendben
Izgul?
Ujjai a nyakba kapaszkodtak
Még hiába
 az első mozdulatokig
De az első húrok
 a várható kudarc
Várnak
Lehet-e ennél befejezetlenebbnek lenni?

Öltse fel a profilját
Nagyon jól áll Önnek
A színpadon
 a csillárok mögött
A csellóhoz
Hozzászorítva arcát
Volt kilépés és belépés is
Késő már megijedni
 Ön – a párhuzam része
Egy lépést se hátra
A közönség előtt szemtől szembe
Ön – csak a közönségnek

Adja meg magát!
Egy óráig
Nem lesz fedezék
Hirtelen az egyetlen látható
Szál Ön
- Hang születik

Ön itt?
Nem fél?
Egyedül
A ráuszított teremmel
Amely mindent lát
Vár
Szemével a parkettán
Nem érintve az okokat
A nehézkes
Vörös lényegbe kapaszkodva

Öltse fel a profilját
A szemek ovációjában
A színpadon
Ön a zene
A színpad – nekünk való

РОДНАЯ РЕЧЬ/ ANYANYELV

1.

Последние строчки из дальнего
Города
 С вывернутыми шейками
Обсосанные косточки
 И сальные
Капли на белой салфетке

Мелкие игральные кости
Высохшие голые хребётики
Разбросаны по прихоти вчерашней
Служившие для укрепления плоти
(Сегодня кончается мясо)

Вотивные отбросы в обороте
Запасные консервы на привязи
Еще дрожат последние припасы
Пустынным белым студнем
Вывези их отсюда
 Скорее вывези

До зноя
 до полудня
Домой
Надо пополнить провизию

Az utolsó sorok egy távoli
Városból
 Kitekert nyakacskákkal
Leszopogatott csontocskák
 És zsíros
Cseppek a fehér szalvétán

Apró játékkockák
Kiszáradt fehér gerincecskék
A tegnapi önkény szerint szétdobálva
A test megerősítését szolgálták
(Ma elfogy a hús)

Ígéretes hulladék forgalomban
Tartalék konzervek pórázon
Még remegnek az utolsó tartalékok
Sivatagi fehér kocsonyaként
Vidd el őket innen

Gyorsan vidd el

A forrásáig
délíg

Haza
Fel kell tölteni a tartalékokat

2.

Чтоб чистым стопроцентным языком
Координаты света сообщить
Сегодня слишком липок в горле ком
И в стенках живота и глаз свищи

Барахтается булькает язык
Плутают уплывают голоса
Последний полнословный материк
Пустеет
Здесь отплытий полоса
Но только потому такая глушь
Что суша наша на чужих местах
Что глобус наш в несовпадениях душ
Что логика потерь, как штык проста

Hogy tiszta százszázalékos nyelvvel
Közöljük a fény koordinátáit
Ahhoz ma túl tapadós a gombóc a torokban
És a has falában és a sipoly szeme

Berreg és bugyborékol a nyelv
Bolyonganak és elúsznak a hangok
Az utolsó bőbeszédű kontinens
Elnéptelenedik
Itt az elhajózások ideje
De csak azért van ilyen eldugott hely
Mert szárazföldünk idegen helyeken van
Mert glóbuszunk a lelkek meg nem egyezésében van
Mert a veszteségek logikája egyszerű, mint a szurony

3.

Переодетые вещи
Переобутые мысли
Блудят впотьмах
и под ними трепещут
Сны
и встают коромыслом

Эти не те покаянья
Эти чужие начала
Разбогатели на волнах бараньих
Пеной торгуют с причала

Воры
торговцы морские
Лавром цикорием перцем
Двадцать лет режет моря ваши
килем
Переодетое сердце

Átöltözött tárgyak
Cipőt váltott gondolatok
Tévelyegnek a sötétben
és rettegnek alatta
Az álmok
Vízhordó faként felállnak

Ezek nem azok a bűnbánatok
Ezek idegen kezdetek
A bárányhullámokon meggazdagodtak
Hapot árulnak a mólón

Tolvajok
tengeri kereskedők
Babért, cikóriát, borsot árulók
Húsz éve hasítja tengereiteket
hajógerincével
Az átöltözött szív

АКАДЕМИЧЕСКИЕ СТРАСТИ/ AKADÉMIAI SZENVEDÉLYEK

К.К.
(декабрь 1973 -
январь 1974 гг.)

К.К.
(1973 december-
1974 január)

1.

Напрасно так боялись боя Вы
Я не боялся Вас, но знал
Что тягаться нам разбоями
Я сам себя бью наповал

Feleslegesen félt Ön úgy a harctól
Én nem féltém Öntől, de tudtam
Minek a rablásban versengeni
Önmagamot ütöm ki

2.

И эта комната наполнена
Кристаллизацией пустот
Прислуга моет ее волнами
Соленой пеной обдаёт

És ez a szoba teli van
Az ürességek kikristályosodásaival
Hullámokkal mossa a személyzet
Sós habbal öntözi

3.

Сентябрь зеленый был и лиственный
В реке купались каждый день
С мостков никто не лез за истиной
Нужней была река и тень

A szeptember zöld volt és lombos
Minden nap a folyóban fürödtünk
A hidacskákról senki sem kereste az igazságot
Inkább a folyó kellett, s az árnyék

4.

Гитара путалась в извилинах
И кудри-локоны ей в такт
Качались и с ума сводили нас
Но это прошлогодний факт

A gitár eltévedt a görbületekben
És a göndör fürtök követve ritmusát
Ringtak és megőrizték minket
De ez tavalyi tény

5.

Я шёл к вам любоваться скалами
Но и недели не прошло
Как в горло валят самосвалами
Песок и битое стекло

A sziklákat mentem csodálni hozzátok
De egy hét sem telt el
És billenőkocsikból szórják torkomba
A homokot és a törött üveget

6.

За ужином ползут желания
Тягучей уличных теней
А те что вскормлены заранее
Ещё бездомней и длинней

Vacsoránál vágyak kúsznak
Vonzóbban az utcai árnyékoknál
Azok pedig, amelyeket korábban hízlaltunk fel
Még otthontalanabbak és hosszabbak

7.

Всё то, что должно нам по правилам
Не умещается в приход
Ночь парк с фонтаном здесь оставила
А в доме нужен огород

Mindaz, ami a szabályok szerint kell nekünk
Nem fér bele az érkezésbe
Az éj itt hagyta a parkot a szökőkúttal
A háznál pedig szükség van veteményeskertre

8.

А новогодние красавицы
Играют шлейфом и пером
На шляпах
Ночью надо нравиться
И разонравливаться днём

Az újévi szépségek pedig
Játszanak uszályukkal és a tollal
Kalapjaikon
Éjjel tetszeni kell
Nappal pedig elveszíteni a tetszést

9.

Моя любимая прислужница
К чему такое торжество?
Хватило б танца нам и ужина
Чтобы продолжить повествование

Kedvenc szolgálónóm
Minek ilyen ünnepélyesség?
Elég lenne a tánc és a vacsora
Hogy folytassuk az elbeszél –
ést

10.

Вы шляпу выбрали наряднее
И подлиннее к ней перо
Но я Вам не верну назад её
Такое зрелище старо

Díszesebb kalapot választott
És hosszabb tollat hozzá
De nem adom vissza Önnek
Az ilyen látvány elavult

11.

Лишь потому такие правила
Что все улики хороши
На берег нас волна доставила
Велела рыбу потрошить

Csak azért vannak ilyen szabályok
Mert minden bűnjel jó
Partra szállított egy hullám
És ránk parancsolt, hogy belezzünk halat

12.

Зачем Вы вдруг склонили голову
Под ноги бросили глаза?
Теперь тоскливо мне и голодно
И в море хочется назад

Miért hajtotta le hirtelen fejét
Lábaihoz vetve tekintetét?
Most szomorú és éhes vagyok
És visszavágyom a tengerbe

13.

Я вас не выведал, не высмотрел
Не заподозрил за собой
Единственным внезапным выстрелом
Вы объявили первый бой

Nem kémleltem, nem néztem meg magát
Nem gyanítottam magam mögött
Egyetlen váratlan lövéssel
Ön jelentette be az első csatát

14.

И ваши волосы распущены
И беспрепятственны глаза
Ох эта редкая отдушина
И приручений полоса

Az Ön haja kiengedve
És megközelíthetők a szemei
Ó, ez ritka lazítás
És a megszelidítés ideje

15.

И в тесном вогнутом молчании
В набухшей винной темноте
Слова готовые заранее
Как веера касались тел

A szűkös, behorpadt hallgatásban
És a bortól megduzzadt sötétben
Az előre elkészített szavak
Mint a legyezők értek a testekhez

16.

Опознавательные версии
Загромоздили весь проход
Давай махнём сегодня в Персию!
Вдруг там живут наоборот

A felismerési verziók
Eltorlaszolták az egész átjárót
Ruccanjunk ma el Perzsiába!
Hátha ott fordítva élnek

17.

Взамен приятели оставили
На утро этот зимний час
Глаза невыспанные, карие
Со свежим снегом прозапас

Cserébe a barátaim itt hagyták tartalékba
Reggelre ezt a téli órát
E kialvatlan barna szemeket
Friss hóval

18.

Светает
Трапами и тросами
Верёвкой путается речь
А под ладонями две осыпи –
Шатёр волос со лба и с плеч

Hajnalodik
Csapóajtókkal és kábelekkel
Kötéllel gabalyodik a beszéd
A tenyér alatt két omladék –
Hajsátor a homlokról és vállakról

19.

Вы все красивые высокие
И укрепленные опять
Отодвигаю снова сроки я
Осады -
– нечего отнять

Mind szépek és magasak vagytok
És újra megerősítettek
Újra kitolom a határidejét
Az ostromnak -
– nincs mit elvenni

20.

Не стану с Вами состязаться я
Не принимаю вызов Ваш
Мне скучно в стойкости как в карцере
Не поддаётесь?
И шабаш

Nem fogok Önnel versengeni
Nem fogadom el az Ön kihívását
A szilárdság számomra unalmas, mind a zárka
Nem adja meg magát?
Akkor vége, és kész!

21.

Я ждал Вас с каждым часом медленней
Слоняясь в праздничном плаще
Пришли

Но тут же было велено
Уйти Вам снова и вообще

Minden órával egyre lassabban vártam Önt
Ünnepi ruhában ódöngve
Megjött
De egyből parancsot kapott
Hogy menjen el újra és egészen

22.

Под утро высочилась память вся
Свет выдохся из фонарей
И люстра, выгорев, качается
И пары кружатся за ней

Reggelre teljesen kiszivárgott az emlékezet
Kialudt a fény a lámpákban
És a kiégett csillár ring
És vele köröznak a párok

23.

И новогодние красавицы
Играют шлейфом и пером
На шляпах, чтобы нам понравиться
И разонравиться потом

Az újévi szépségek pedig
Játszanak uszályukkal és a tollal
Kalapjaikon, hogy tetszenek nekünk
Majd elveszítsék tetszésünket